

[Larsen (Bjerre).]

Lovforslaget her. Men saa det: „og uden at de gider bestille noget“, ja, vi har maaske set et enkelt Eksempel herpaa, men ellers møder det store, store Tal af de unge Mennesker, der kommer fra Pladser hos Landmændene, Gaardmændene, med Lyst og Kraft til at tage fat, med Mod til at tage fat paa den Gerning; der ligger og venter derude, men det, der mangler, det, som knækker Modet for dem, det er netop det, at de ikke har de nødvendige Midler. Der er under Forhandlingerne af de foregaaende Talere peget paa dette, at de kan komme med maaske et Par Tusind Kroner i Lommen, efter at de har arbejdet i Landbruget nogle Aar og maaske sparet sig dette Par Tusind Kroner sammen, men hvad forslaar det til at sætte ind i Virksomheden i den Tid, vi staar i for Øjeblikket? Derfor er det, de i mange Tilfælde gaar til Grunde, og derfor er det foreslaaet i Loven, at de kan faa et Etableringslaan, et Driftsloan til billig Rente, som giver dem Mulighed for, at de kan faa den nødvendige Driftskapital. Alle Landbrugere ved, hvad det betyder at have en Driftskapital, det gælder saavel det store som det lille Landbrug. Men hvis den Driftskapital, der bliver optaget, hviler paa et Kautionslaan til høj Rente eller Vekselgæld, Auktions- eller anden Gæld, bliver det for dyrt, medens en Driftskapital til en lav Rente og uden Afdrag i de første Aar netop er det, de har Brug for, for at det kan blive en god Start, og en god Start betyder saa overmaade meget. Derfor vil jeg hævde, at dette Lovforslag er absolut nødvendigt. For den ubemidlede Landarbejders og den ubemidlede Husmands og den ubemidlede Bondes Søn betyder det saare meget:

Det forekommer mig, at Regeringspartierne, Socialdemokraterne og det radikale Venstre er i Følge med Udviklingen. De vil bygge videre paa det i Lovene af 1919 nedlagte Grundlag, som Venstre har medvirket til at fremskaffe. Venstre har medvirket til at skabe det Grundlag, som skabtes ved Besiddelsesformen af 1919, og det er det; Regeringspartierne vil bygge videre paa, og som de har stor Tilslutning til i den tusindtallige Vælgerskare. Andet og mere er det ikke, vi vil. Vi vil bygge videre paa Grundlaget og føre Forbedringer ind i den Lovgivning, for at Udviklingen kan komme til at gaa i den rigtige Retning, saaledes at Efterspørgselen efter Landbrug kan imødekommes. Jeg siger igen: Vi maa udvide i saa Henseende, det er Nødvendighedens, det er Udviklingens Lov. At Ven-

stre saa siger Stop — ja, det kan Partier jo gøre; endnu har de konservative Partier Magten, de har et spinkelt Flertal at støtte sig til i det andet høje Ting, men jeg tror ikke, at denne Sag kan standses for længere Tid, men kun for en Tid, jeg tror, at det vil komme til at passe ved dette Lovforslag, hvad der blev udtalt af Venstremanden Frede Bojsen i 1893 ved Behandlingen i Folketinget af et lignende Forslag om Indførelse af offentlig Fæste, Ekspropriation. Da udtalte han nemlig:

„Fordi et saadant Lovforslag hviler, det vil jeg dog gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, derfor er den Tanke, det Princip, den Vej, som derved er anslaaet, ikke kommen til at hvile og kommer ikke til at hvile før den Dag, Princippet er ført igennem.“

Hermed vil jeg endnu en Gang have Lov til at anbefale de foreliggende Lovforslag til en velvillig Behandling i dette høje Ting, saa vi kan komme ind i bedre Forhold, som betinger, at den unge Mand eller Kvinde, der ønsker at komme ind i et Landbrug, og ikke har den Kapital, som foreskrives, kan faa Muligheder for at komme ind i det Erhverv, som betyder saa overmaade meget for hele deres Fremtid og for vor Lands Fremtid. Vi maa faa disse Lovforslag gennemført, fordi de efter min Mening imødekommer det, der kræves i Øjeblikket. Det er Nødvendighedens Lov og Udviklingens Lov.

Madsen-Mygdal: Vi har jo nu i de sidste Dage hørt adskillige Taler om disse Lovforslag og de Spørgsmaal, der her foreligger til Drøftelse, og det forekommer mig, at vi navnlig fra de Talere, der repræsenterer de to Regeringspartier, Ordførerne for disse Partier, Landbrugsministeren og Jordlovsudvalgets Formand, har hørt det samme om igen og om igen, en uafbrudt Gentagelse af disse gamle Talemaader og Slagord, vi har hørt saa mange Gange før, saa det næsten kan blive helt trivielt. Det, der tales om, er altid det smukke, at der skal skaffes Jord til den opvoksende Ungdom, Ungdommen, som staar og er rede til at bygge eget Hjem. Det kan der tales meget kønt om, det kan vi alle sammen; vi kan her i Folketinget overgaa hinanden i at tale om, hvor godt det er at skaffe de unge, som egner sig for og har Villie til at tage fat, egne Hjem, men det er slet ikke det, der ligger for til Drøftelse. Det, der deler os, det, vi er uenige om, er, paa hvilken Maade det skal ske, efter hvilke Principper det skal ske, og det, der, her skal diskuteres, er ikke det; vi alle sammen er